

Cop fallit!

Ahir, com cada matí, vaig anar al banc a fer l'ingrés de la caixa del dia anterior... I patapam! Varen entrar tres homes amb passamuntanyes, armats i cridant: “Calma, calma; si feu tot el que us diem no passarà res dolent!” Ben bé com a les pel·lícules!

Tot seguit, li varen demanar a la noia que necessitaven obrir una caixa forta, la del Senyor Vladímir en concret. Ella els va dir que les claus de les caixes fortes les tenia el director que just havia sortit a esmorzar feia deu minuts.

Els homes es varen començar a posar neguitosos... Així i tot jo vaig pensar, que no eren massa professionals, no havien previst això del director; i aquesta situació, em va donar una certa seguretat... Es

varen posar a discutir entre ells amb una llengua ben desconeguda per a mi, però vaig pensar que podien ser d'algun país de l'est. La veritat és que això sí que em va donar mala espina, ja que aquest tipus de gent tenen males puces! En aquest moment sí que em tremolaven una mica les cames. Semblava que no es posaven d'acord amb el que havien de fer. Vaig mirar per la finestra i vaig veure un cotxe sospitós mal estacionat i amb dos personatges força estranys a l'interior, amb la mirada fixada al banc.

No venien a buscar diners, tenien interès amb una caixa forta en concret d'un tal Sr. Vladímir. El nerviosisme entre ells anava "in crescendo", però no es podien esperar més. El que semblava que portava la veu cantant els va dir als altres dos homes que marxaven. I així ho van fer, varen sortir escopetejats direcció al cotxe en el que jo m'havia fixat. Curiosament, els del cotxe anaven amb la cara destapada però amb ulleres de sol i una gorra. Un cop al cotxe van sortir amb una bona accelerada!

Ni un cèntim se'n van endur!

Això sí, vaig sortir a les tres del banc, un cop va arribar la policia ens varen prendre declaració a la noia de l'oficina i a mi, molt detingudament!

Gemma Esponellà